

Uttan arbeiði eingin fœði. Sjúk, børn og gomul, ið ikki kunna arbeiða tó undantikin. Tey skulu sjálvandi fáa tað ið teimum tørvar, ikki sum av náði, men sum ein RÆTT.

Aftaná kríggið skal framleiðslan fara fram eftir einum verðaldarpláni. Ti skal ein verðaldarplán-ekonomiskur politikkur avloysa tann plánleysa privatkapitalistiska ørvitispolitikkin, ið var bygdur uppá hitt ótamda blinda »instinkti«, sum er tann avgerandi faktorurin í kampinum fyri livinum hjá villinidjórinum.

Aftaná heimsbardagin skal verðin verða fri fyri trot og ótta.

Soleiðis talar tann demokratiski heimurin ígjøgnum sínar førarar í dag.

Lurtar tú gjølla, so botnar livsins ásannan hjá øllum týðandi demokratiskum monnum í, at einasti vegur hjá heiminum at fara er at ganga *ta socialistisku leiðina*, sum altíð hevur hildið fram ein alheims plánekonomiskan framleiðslu- og forbrúkspolitikk soleiðis, at øll menniskju á jørð skuldu eiga ein sjálvskrivaðan rætt til at fáa lut í tí góða, ið kann skapast á jørðini.

Lykilin til alt hetta er viljin til at arbeiða.

Men í eini socialistiskari grundlóg er so eisini rætturin til at sleppa at arbeiða tryggjaður hvørjum arbeiðsførum menniskja.

Vilja Føroyingar sleppa at teljast við uppi í teirri nýggju skipanini, megu teir eisini fara at venja seg at hugsa **socialistiskt**.

Brennispurn- ingurin.

Frá »Brændselsnævnet for Færøerne« hava vit fingið sendandi hesa frágreiðing:

Som det fremgaa af Brændselsnævnets Bekendtgørelse Nr. 6 af 28. Januar 1943, har Nævnet set sig nedsaget til yderligere at begrænse Salg og Udlævering af udenlandsk Brændsel.

I denne Anledning ønsker man at give følgende Oplysninger:

Der er fra britisk Side stillet et Kvantum af 3.000 Tons udenlandske Kul til Færøernes Disposition i Løbet af et Aar fra 1. Juli 1942 at regne.

Heraf er til Dato importeret ca. 1950 Tons, saaledes at der i Tiden indtil 30. Juni 1943 kun kan for-

ventes en yderligere Import af ca. 1050 Tons.

Beholdningen af udenlandske Kul paa Færøerne er pr. Dato ca. 100 Tons, der kan sælges til Forbrug i Land, og ca. 200 Tons der er reserveret »Smiril«.

Før de 5 Maaneder fra 1. Februar til 30. Juni 1943 har man saaledes til Disposition:

1. Samlede Beholdninger
pr. Dato.....ca. 300 Tons.
2. Forventet Import » 1050 »

Ialt: 1350 Tons.

Siden 1. November 1942, da Brændselsordningen traadte fuldt i Kraft, har det maanedlige Forbrug været ca. 600 Tons udenlandske Kul. Da der efter foranstaaende kun kan regnes med ca. 1350 Tons udenlandske Kul til 5 Maaneders Forbrug, er det umuligt at fortsætte med Salg af udenlandske Kul i samme Omfang som hidtil. Enten maa der skaffes flere udenlandske Kul til Færøerne, eller ogsaa maa Forbruget indskrænkes.

Brændselsnævnet har nu vedtaget en Henstilling til de britiske Myndigheder om at forholde Kvotaen, saaledes at der kan importeres mere Kul. Da det imidlertid er usikkert, om eller hvornaar Brændselsnævnets Henstilling vil blive imødekommet, har man set sig nedsaget til *som en midlertidig Foranstaltning, der vil blive ophævet, saa snart Forholdene tillader det*, at forbyde Salg og Udlævering af udenlandske Kul til andre end dem, der ved Bevilling fra Brændselsnævnet har faaet tildelt en særlig Ret hertil.

Ifølge de allerede nedsatte Bevillinger udkræves der pr. Maaned følgende Kvanta udenlandske Kul:

1. til Fabriksvirksomheder, Bagere, Haandværkere og særlige Anlæg ca. 140 Tons.
2. til »Smiril« » 80 »
3. til Hospitalerne, Satoriet o. lign. » 50 »

Ialt pr. Maaned ca. 270 Tons

eller for 5 Maaneder ca. 1350 Tons. Selv om Forbruget i de fornævnte Virksomheder muligvis vil falde lidt hen paa Foraaret, vil det ses, at man med de til Raadighed værende Kulmængder ikke kan dække noget andet Forbrug.

Det almindelige Husholdningsforbrug maa derfor indtil videre henvises til færøske Kul. Heraf haves i Øjeblikket paa Lager i Thorshavnsca. 200 Tons, paa Lager ved Drølnes ca. 200 Tons og udhugget af Minerne ved Kvalbe ca. 600 Tons, hvorhos Produktionen er i fortsat Gang

begge Steder. Selvom Transporten af Kul fra Suderø frembyder Vanskeligheder navnlig nu i Vintertiden, kan disse Vanskeligheder ikke være større end, at de kan overvindes.

Brændselsnævnet gaar ud fra, at den færøske Befolkning vil forstaa Nødvendigheden af de nye Restriktioner og vil hjælpe med, hver paa sin Maade, til at Produktionen, Transporten og Fordelingen af færøske Kul kan foregaa bedst muligt. Sker dette vil ingen savne det nødvendige Brændsel.

Lykkes det at faa tilført yderligere Kvanta udenlandsk Brændsel, vil Brændselsnævnet straks søge de nu gennemførte Restriktioner lempede igen.

Heimatíðindi.

Eplaveltingin

seinasta ár misseydnaðist. Okkara framleiðsla av eplum var nógv niðanfyrri meðal. Hartil kemur at eplini eru vánalig vegna spillu og vatn.

Hin mikla vatan og sólloysi gjørði sjálvandi ógvuliga nógv til, at úrslitið er so vánaligt við velt- ingini seinasta ár. Men tá ið menn einans vilja geva vatuni og sólloysinum skyldina fyri hitt ringa eplaheystið er tað minni enn so beint. Ein av høvuðsorsekunum er tess verri at nógv ov lítið varð niðursett. Hetta má sigast at vera stórt spell; tí tað loysir seg væl at velja epli við teim eplaprisum, vit nú hava. Ein eplaprisur uppá nakrar og tredivu krónur sekkin gevur í hvussu er teimum, ið eiga tæðini og góða jørð at velja í væl meiri enn tímanlønina, bara maður fær út imóti meðalfrukt.

Ein maður á Tvøroyri bað fólk at velja, keypti set og tæð, men fekk ikki meir enn 4 fold og kortini loysti tað seg hjá honum, tá ið hann setti eplini í dagspris.

Eingin kennir framtíðina serliga í hesum bardagatíðum. Tað er tí klókur maður, ið royndir at lita mest møgult á sína egnu framleiðslu av neyðsynjarvørum. Slagorðið hjá landbúnaðinum í ár má vera:

Hvør maður, ið hevur unntøður at velja, eigur at velja sitt brúk av eplum!

Fiskiskapurin

hevur verið og má vera álitíð hjá okkum..

Hvat verður at gera í ár?

Eg sá í seinasta »Sociali«, at reiðarar høvdu í umbúna at taka

seg saman soleiðis, at nøkur av skipum okkara vóruð innrættað til at búgva í, »stasjonarskip«, fyri fiskimein at rógva út frá við bátum, meðan onnur skuldu flyta fiskin og sjálvi fiska soleiðis sum nú umstøðurnar vóru til tess. Hetta vildi koma til at gera tað møgult hjá nógv fleiri fiskimönnum at koma út at fiska enn higartil undir krignum.

Hetta sýnist mær, at vera ein sera góður pláanur, ið allar góðar kreftur megu setast inná fyri at færa ígjøgnum.

Eg fari tí at loyva mær at biðja hitt almenna at gera sitt til fyri at fáa hetta uppskotið framt, um tað skuldi komið at ligið soleiðis, at tað kom at hava hevi at gera nakað til frama fyri tankan — tess verri kanska er uppskotið enn ikki komið longur enn til at vera ein tanki. Men enn ein góður tanki.

Ein fiskimaður, ið ongan kamsin hevur fingið við skipið, sidan hann var býttur til saltfiskaframleiðslu.

Nær verða prisefitiransarnir settir?

Seinastu tingsetu vóruð viðtíknar ógvuliga strangar reglur viðvíkjandi prísnum á vørum. Millum annað varð samtykt at áseta prisefitiransarar kring Føroyar. Vit hava enn einki høyr, um tey neyðturvuliga »stigini« eru gjørd fyri at fáa hesa tilætlaðu skipan í lag. At fáa hin ferðandi prisefitiransaran eins og teir »lokalu« sum skjótast er av allræstará týðningi. Vit fara tí at vóna, at prisefitiransingarráðið er ið ið i arbeiðnum fyri at loysa henda eins og einhvønn tatt í málinum at fáa prísirnar niður. Hetta er eitt ikki bara arbeiðsmanna- og fiskimannakrav, men eitt fólkakrav.

Cement og annað tilfar

til ta fyristandandi havnabyggingina.

Ein av høvuðsvanskunum við teirri tilætlaðu havnabyggingini er at fáa tað neyðturviliga tilfarið til vega. Talan er um at keypa í hundræðtúsundum av krónum av tilfari. Tað ræður tí um at fáa tilfarið so biligt sum yvirhøvar gjørligt. Nakrar krónur ov dyrt pr. sekkin kann verða til ein alstóran pening og skerja kommunur og lögtingsins evni at gera virkini liðug.

Landsnevndin ella vøruhandilin eigur tí at keypa alt tilfarið undir einum, um tað yvirhøvar kann fáast. Higartil hevur ein kunnað